

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 3.2.2025
COM(2025) 27 final

2025/0012 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2018/196 van het Europees Parlement en de Raad van 7 februari 2018 betreffende aanvullende douanerechten op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Met dit voorstel wordt beoogd Verordening (EU) 2018/196 te wijzigen door daarin een de-minimisdrempel op te nemen voor het opleggen van vergeldingsmaatregelen in verband met het WTO-geschil over de wet betreffende compensatie voor voortzetting van dumping en handhaving van subsidie van de Verenigde Staten uit 2000 (Continued Dumping and Subsidy Offset Act – CDSOA of “Byrd Amendment”). Het is ook bedoeld om de verordening af te stemmen op wat in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven is bepaald.

De CDSOA bepaalt dat de in het voorgaande begrotingsjaar geïnde antidumping- en antisubsidierechten ieder jaar moeten worden uitbetaald aan ondernemingen in de Verenigde Staten. In januari 2003 is vastgesteld dat de CDSOA onverenigbaar is met de WTO-verplichtingen van de Verenigde Staten.

Aangezien de Verenigde Staten niet aan hun verplichtingen uit hoofde van de WTO-overeenkomsten hebben voldaan, werd de Unie gemachtigd om boven op de geconsolideerde douanerechten een aanvullend invoerrecht te heffen voor een lijst van producten van oorsprong uit de Verenigde Staten, waarvan de totale handelswaarde op jaarbasis niet meer bedraagt dan 72 % van de uitbetalingen in het kader van de CDSOA in verband met de op de invoer uit de Unie geïnde rechten voor het meest recente jaar waarvoor gegevens beschikbaar zijn. Sinds 1 mei 2005 past de Unie op jaarbasis een aanvullend ad-valoremrecht toe op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten¹, waarbij het niveau van de vergeldingsmaatregelen op overeenkomstige wijze wordt aangepast aan het bedrag van de op producten uit de Unie geïnde rechten dat het meest recent is uitbetaald.

Gezien het grote aantal wijzigingen van de oorspronkelijke rechtsgrondslag (Verordening (EG) nr. 673/2005 van de Raad) door middel van gedelegeerde handelingen, heeft in februari 2018 een codificatie plaatsgevonden. Op 7 februari 2018 is door het Europees Parlement en de Raad een gecodificeerde versie van de rechtsgrondslag vastgesteld, namelijk Verordening (EU) 2018/196.

Bij toepassing van de voorgeschreven formule op de meest recente uitbetaling in het kader van de CDSOA van antidumping- en antisubsidierechten die in het begrotingsjaar 2023 (1 oktober 2022 – 30 september 2023) zijn geïnd, bedroeg het niveau van de vergeldingsmaatregelen die vanaf 1 mei 2024 van toepassing waren 34,98 USD. Dat niveau van de vergeldingsmaatregelen van 34,98 USD betekende een aanzienlijke daling ten opzichte van het vorige niveau van vergeldingsmaatregelen en was economisch verwaarloosbaar. Het zou erin hebben geresulteerd dat voor suikermais, monturen voor brillen, kraanauto's en bepaalde kledingstukken van denim voor dames of voor meisjes, van oorsprong uit de Verenigde Staten, met ingang van 1 mei 2024 een aanvullend ad-valoremrecht van 0,00002 % zou gelden. Aangezien de toepassing van een dergelijk laag recht geen gevolgen voor het handelsverkeer zou hebben gehad en onevenredige administratieve kosten voor de Unie met zich mee zou hebben gebracht, werd het aanvullende recht met ingang van 1 mei 2024 vastgesteld op 0 %. Om het recht vast te stellen op 0 % en om te voldoen aan de verplichtingen die in de basisverordening aan de Commissie zijn opgelegd, moest een gedelegeerde verordening in werking treden.

¹ Verordening (EU) 2018/196 (de “Byrd-verordening”) tot vaststelling van een aanvullend douanerecht van 4,3 % op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika (PB L 44 van 16.2.2018, blz. 1).

Het Byrd Amendment werd in 2006 ingetrokken, maar de VS zorgden voor een overgangsperiode waarin de uitbetalingen zouden worden voortgezet zolang zij betrekking hadden op rechten die vóór 1 oktober 2007 werden geïnd. Aangezien de voorgeschreven formule gebaseerd is op het bedrag van de uitbetalingen in één boekjaar en de laatste resterende invoer waarop de CDSOA van toepassing is, in het begrotingsjaar 2023 is geliquideerd, wordt verwacht dat het toegestane niveau van vergeldingsmaatregelen in de toekomst laag zal blijven en uitgeput zal raken. Het is echter niet mogelijk te bepalen wanneer het uitbetalingsproces zal worden beëindigd, aangezien de betalingen in verband met deze laatste invoer en de betalingen die opgehouden worden door hangende geschillen naar verwachting nog zullen plaatsvinden.

De verplichting om elk jaar een gedelegeerde verordening van de Commissie vast te stellen, zelfs wanneer de vergeldingsmaatregelen te verwaarlozen zijn, leidt niet tot een efficiënt gebruik van middelen. Om de efficiëntie en evenredigheid te bevorderen, moet derhalve aan Verordening (EU) 2018/196 een de-minimisdrempel worden toegevoegd waaronder geen aanvullende invoerrechten mogen worden opgelegd. Deze drempel moet worden vastgesteld op 30 000 USD aan CDSOA-uitbetalingen door de autoriteiten van de VS in verband met de invoer in de Unie in één boekjaar (wat overeenkomt met een toegestaan niveau van vergeldingsmaatregelen van 21 600 USD).

Uitbetaling ten bedrage van 30 000 USD, waarbij de huidige lijst van goederen in bijlage I wordt gehandhaafd, zou resulteren in een aanvullend recht van ongeveer 0,01 %. Aanvullende douanerechten van 0,01 % of minder die zonder een de-minimisbepaling van toepassing zouden zijn op de weinige tarieflijnen die momenteel in bijlage I zijn opgenomen, lijken de administratieve kosten die de Unie zou moeten maken indien deze rechten zouden worden ingesteld, niet te rechtvaardigen. Onder deze drempel hebben de rechten geen gevolgen voor het handelsverkeer en zijn zij dus economisch verwaarloosbaar.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Het voorstel is in overeenstemming met het bestaande handelsbeleid van de Unie voor zover het de rechten van de Unie uit hoofde van het WTO-recht onverlet laat en een efficiënt gebruik van de middelen van de Unie waarborgt.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Het voorstel is in overeenstemming met het beleid van de Unie dat gericht is op een efficiënter gebruik van personele en administratieve middelen.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag van de onderhavige verordening tot wijziging van een verordening is artikel 207, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

De gemeenschappelijke handelspolitiek is krachtens artikel 3, lid 1, punt e), VWEU een exclusieve bevoegdheid van de Unie. Daarom is het subsidiariteitsbeginsel niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

Dit voorstel is evenredig, aangezien het noodzakelijk is om een efficiënt gebruik van de middelen van de Unie te waarborgen. De verplichting om een gedelegeerde verordening van

de Commissie vast te stellen wanneer de vergeldingsmaatregelen te verwaarlozen zijn, leidt niet tot een efficiënt gebruik van middelen.

- **Keuze van het instrument**

Dit voorstel strookt met artikel 207, lid 2, VWEU, dat voorziet in maatregelen betreffende de gemeenschappelijke handelspolitiek.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Niet van toepassing.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Niet van toepassing.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Niet van toepassing.

- **Effectbeoordeling**

Het wetgevingsvoorstel wordt niet ondersteund door een effectbeoordeling. Dit is in overeenstemming met de toolbox voor betere regelgeving, waarin is bepaald dat een effectbeoordeling wellicht niet nodig is voor “beleidsinitiatieven waarmee beperkte wijzigingen worden voorgesteld op basis van een grondige evaluatie, waarin duidelijk is aangegeven welke wijzigingen in beleid of wetgeving nodig zijn”. De Commissie is van mening dat de voorgestelde verordening aan deze criteria voldoet.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

De maatregel leidt niet tot meer administratieve lasten voor bedrijven.

- **Grondrechten**

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de bescherming van de grondrechten.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Telkens wanneer de de-minimisdrempel van toepassing zou zijn, zou de Europese Unie een verlies van maximaal 21 600 USD (het toegestane niveau van vergeldingsmaatregelen, overeenkomend met 30 000 USD aan CDSOA-gerelateerde uitbetalingen) aan douane-inkomsten in één begrotingsjaar lijden. Anderzijds zou geen gebruik worden gemaakt van de personele en administratieve middelen die nodig zijn om het aanvullende douanerecht aan te passen en op te leggen. De gevolgen voor de eigen middelen van de Unie zullen dan ook zeer beperkt zijn.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

Niet voorzien.

- **Toelichtende stukken (bij richtlijnen)**

Niet van toepassing.

- **Artikelsgewijze toelichting**

Met dit voorstel wordt een de-minimisdrempel ingevoerd waaronder geen aanvullende invoerrechten mogen worden opgelegd. Deze drempel moet worden vastgesteld op 30 000 USD aan relevante uitbetalingen door de Amerikaanse autoriteiten in één begrotingsjaar. Uitbetaling ten bedrage van 30 000 USD, waarbij de huidige lijst van goederen in bijlage I wordt gehandhaafd, zou resulteren in een aanvullend recht van ongeveer 0,01 %. Aanvullende douanerechten van 0,01 % of minder die zonder een de-minimisbepaling van toepassing zouden zijn op de weinige tarieflijnen die momenteel in bijlage I zijn opgenomen, lijken geen rechtvaardiging te zijn voor de administratieve kosten die de Unie zou moeten maken indien deze rechten zouden worden ingesteld. Onder deze drempel hebben de rechten geen gevolgen voor het handelsverkeer en zijn zij dus economisch verwaarloosbaar.

Bovendien wordt met dit voorstel de formulering van artikel 3, lid 3, van Verordening (EU) 2018/196 aangepast om deze in overeenstemming te brengen met de standaardbepalingen in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2018/196 van het Europees Parlement en de Raad van 7 februari 2018 betreffende aanvullende douanerechten op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 207, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 27 januari 2003 hechtte het orgaan voor geschillenbeslechting (Dispute Settlement Body – DSB) van de Wereldhandelsorganisatie (World Trade Organization – WTO) zijn goedkeuring aan het verslag van de beroepsinstantie¹ en het verslag van het panel², dat door het verslag van de beroepsinstantie werd bevestigd, en stelde het vast dat de wet betreffende compensatie voor voortzetting van dumping en handhaving van subsidie (Continued Dumping and Subsidy Offset Act – CDSOA) niet verenigbaar was met de verplichtingen van de Verenigde Staten uit hoofde van de WTO-overeenkomsten.
- (2) Omdat de Verenigde Staten hun wetgeving niet in overeenstemming hebben gebracht met de overeenkomsten in kwestie, heeft de Europese Gemeenschap (“Gemeenschap”) de DSB toestemming gevraagd om de toepassing van haar tariefconcessies en de hiermee verband houdende verplichtingen in het kader van de GATT 1994 ten aanzien van de Verenigde Staten te schorsen³. De Verenigde Staten maakten bezwaar tegen de mate van schorsing van de tariefconcessies en de hiermee verband houdende verplichtingen, en de zaak werd doorverwezen voor arbitrage.
- (3) Op 31 augustus 2004 stelde de arbiter vast dat de mate waarin door de Gemeenschap genoten voordelen teniet zijn gedaan of zijn uitgehold, 72 % bedroeg van het bedrag dat in het kader van de CDSOA werd uitbetaald aan antidumping- of antisubsidierechten voor invoer uit de Gemeenschap, voor het meest recente jaar waarvoor op dat moment door de autoriteiten van de Verenigde Staten gepubliceerde gegevens beschikbaar waren. De arbiter stelde vast dat de schorsing door de Gemeenschap van concessies of andere verplichtingen, in de vorm van een aanvullend

¹ United States — Offset Act (Byrd Amendment), verslag van de beroepsinstantie (WT/DS217/AB/R, WT/DS234/AB/R, 16 januari 2003).

² United States — Offset Act (Byrd Amendment), verslag van het panel (WT/DS217/R, WT/DS234/R, 16 september 2002).

³ United States — Offset Act (Byrd Amendment), beroep van de Europese Gemeenschappen op grond van artikel 22, lid 2, van de DSU (WT/DS217/22, 16 januari 2004).

invoerrecht boven op de geconsolideerde douanerechten, voor een lijst van producten van oorsprong uit de Verenigde Staten, die op jaarbasis een totale handelswaarde vertegenwoordigt die het bedrag voor de tenietdoening of uitholling niet overschrijdt, in overeenstemming was met de WTO-voorschriften. Op 26 november 2004 verleende de DSB toestemming om de tariefconcessies en de hiermee verband houdende verplichtingen uit hoofde van de GATT 1994 ten aanzien van de Verenigde Staten te schorsen, overeenkomstig het besluit van de arbiter.

- (4) Aangezien de Verenigde Staten de CDSOA niet in overeenstemming met hun verplichtingen uit hoofde van de overeenkomsten van de WTO hebben gebracht, werd ingevolge Verordening (EU) 2018/196 van het Europees Parlement en de Raad⁴ een aanvullend ad-valoremrecht van 4,3 % geheven op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten. Conform de door de WTO verleende machtiging om tariefconcessies ten aanzien van de Verenigde Staten te schorsen, moet de Commissie het niveau van deze schorsing jaarlijks aanpassen aan de mate waarin de voordelen voor de Unie op dat moment door de CDSOA worden tenietgedaan of uitgehold.
- (5) De afgelopen jaren is de mate waarin de voordelen voor de Unie werden tenietgedaan of uitgehold op basis van de door de Customs and Border Protection van de Verenigde Staten gepubliceerde gegevens, afgenomen. In 2024 werd dat bedrag bijvoorbeeld berekend op 34,98 USD, wat resulteerde in een aanvullend invoerrecht van 0,00002 %. Aangezien de inning van dit aanvullende invoerrecht geen gevolgen zou hebben voor het handelsverkeer, maar zou leiden tot onevenredige administratieve kosten voor de Unie, werd het aanvullend invoerrecht vastgesteld op 0 % bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/1239 van de Commissie⁵, waarbij Verordening (EU) 2018/196 dienovereenkomstig werd gewijzigd.
- (6) Aangezien de CDSOA op 1 oktober 2007 daadwerkelijk is ingetrokken, wordt verwacht dat de mate waarin de voordelen worden tenietgedaan of uitgehold, en bijgevolg de mate van de schorsing, op dit aanzienlijk lagere en economisch verwaarloosbare niveau zal blijven.
- (7) Om efficiënte processen te waarborgen en onevenredige administratieve kosten voor de Unie te voorkomen, moet Verordening (EU) 2018/196 worden gewijzigd door daarin een de-minimisdrempel op te nemen waaronder geen aanvullend invoerrecht mag worden opgelegd.
- (8) De de-minimisdrempel moet worden vastgesteld op 30 000 USD van de CDSOA-uitbetalingen in verband met de antidumping- en antisubsidierechten die in het meest recente jaar waarvoor op dat moment door de autoriteiten van de Verenigde Staten (U.S. Customs and Border Protection) gepubliceerde gegevens beschikbaar zijn, zijn gedaan voor invoer uit de Unie. Onder die drempel zou het aanvullende invoerrecht, zoals dat voortvloeit uit de formule die door de WTO-machtiging is voorgeschreven, geen gevolgen hebben voor het handelsverkeer en dus economisch verwaarloosbaar zijn. Dit zou ook onevenredige administratieve kosten voor de Unie met zich meebrengen.

⁴ Verordening (EU) 2018/196 van het Europees Parlement en de Raad van 7 februari 2018 betreffende aanvullende douanerechten op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika (PB L 44 van 16.2.2018, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/196/oj>).

⁵ Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/1239 van de Commissie van 22 februari 2024 tot wijziging van Verordening (EU) 2018/196 van het Europees Parlement en de Raad betreffende aanvullende douanerechten op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika (PB L, 2024/1239, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1239/oj).

- (9) Daarnaast moet artikel 3, lid 3, van Verordening (EU) 2018/196 worden gewijzigd en in overeenstemming worden gebracht met de standaardbepalingen in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven⁶.
- (10) Verordening (EU) 2018/196 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,
- HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen in Verordening (EU) 2018/196

Artikel 3 van Verordening (EU) 2018/196 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) het volgende lid wordt toegevoegd:
4. Onverminderd lid 1 van dit artikel wordt de toepassing van het aanvullend recht geschorst indien het bedrag van de CDSOA-uitbetalingen in verband met de antidumping- en antisubsidierechten, die in het meest recente jaar waarvoor op dat moment door de autoriteiten van de Verenigde Staten gepubliceerde gegevens beschikbaar zijn, zijn gedaan voor invoer uit de Unie, maximaal 30 000 USD bedraagt.
- (2) in lid 3 wordt de eerste zin vervangen door:
- De Commissie stelt overeenkomstig artikel 4 gedelegeerde handelingen vast om de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde aanpassingen en wijzigingen aan te brengen.

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

⁶ Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj?locale=nl).

FINANCIËEL MEMORANDUM “ONTVANGSTEN” – VOOR VOORSTELLEN DIE GEVOLGEN HEBBEN AAN DE ONTVANGSTENZIJDEN VAN DE BEGROTING

1. BENAMING VAN HET VOORSTEL

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2018/196 van het Europees Parlement en de Raad van 7 februari 2018 betreffende aanvullende douanerechten op de invoer van bepaalde producten van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika

2. BEGROTINGSONDERDELEN

Onderdeel ontvangsten (hoofdstuk/artikel/post): hoofdstuk 12, artikel 120

Begroot bedrag voor 2025: 21 082 004 566 EUR

(alleen in geval van bestemmingsontvangsten):

De ontvangsten worden toegewezen aan het volgende begrotingsonderdeel voor uitgaven (hoofdstuk/artikel/post): n.v.t.

3. FINANCIËLE GEVOLGEN

☒ Het voorstel heeft geen financiële gevolgen.

☐ Het voorstel heeft geen financiële gevolgen voor de uitgaven maar wel voor de ontvangsten.

☐ Het voorstel heeft financiële gevolgen voor de bestemmingsontvangsten, namelijk:

Onderdeel ontvangsten	Gevolgen voor ontvangsten ¹²	Periode van XX maanden, met ingang van dd/mm/jjjj (indien van toepassing)	Jaar N
hoofdstuk 12, artikel 120	n.v.t.	n.v.t.	

Situatie na de actie					
Onderdeel ontvangsten	2026	2027	2029	2029	2030
hoofdstuk 12, artikel 120	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.

(Alleen in geval van bestemmingsontvangsten, op voorwaarde dat het begrotingsonderdeel reeds bekend is):

Begrotingsonderdeel ³	Jaar N	Jaar N+1
Hoofdstuk/artikel/post ...		
Hoofdstuk/artikel/post ...		

Begrotingsonderdeel	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Hoofdstuk/artikel/post ...				
Hoofdstuk/artikel/post ...				

4. FRAUDEBESTRIJDINGSMAATREGELEN

n.v.t.

¹ De bedragen per jaar moeten een raming zijn op basis van de in deel 5 gedefinieerde formule of methode. Voor het eerste jaar wordt het jaarlijkse bedrag normaal gesproken uitbetaald zonder vermindering of pro rata.

² Voor traditionele eigen middelen (douanerechten en suikerheffingen) moeten nettobedragen worden vermeld, d.w.z. na aftrek van 25 % aan inningskosten.

³ Alleen te gebruiken indien noodzakelijk.

5. ANDERE OPMERKINGEN

Voor de raming van de gevolgen voor de ontvangsten werd de volgende methode gebruikt:

- a. Het wetgevingsvoorstel introduceert een de-minimisdrempel van 30 000 USD aan relevante uitbetalingen in de VS.
- b. 30 000 USD van de relevante uitbetalingen in de VS komt overeen met een toegestaan niveau van aanvullende rechten van 21 600 USD.
- c. Indien de de-minimisdrempel niet zou worden gehaald, zou het hoogst mogelijke inkomstenverlies in één boekjaar dus 21 599 USD bedragen.
- d. Van dit bedrag (dat anders als douanerecht zou zijn geïnd) werd 25 % afgetrokken voor inningskosten, wat resulteerde in 16 199,25 USD.
- e. Het resulterende bedrag werd vervolgens omgerekend in euro (omrekeningskoers van 26/12/2024), wat resulteerde in 15 586,69 EUR.

Aangezien de maximale mogelijke impact van de ontvangsten (d.w.z. 15 586,69 EUR) verwaarloosbaar is, wordt het voorstel geacht geen financiële gevolgen te hebben.